

מסורת הש"ס

(א) [עירויזין לא: גיטין ס'ד.
חולין י"ב.] (ב) קינין פ"ב
מ"א, (ג) [ירש מסכת דרך
ארכן,] (ד) [הוריות ו:].
(ה) [וע"ע בחומ' גיטין ס'ד.
ד"ה אסור,] (ו) [נכתב בחומ' ס'ד
במס' קינין פ"ב משנה א'
נראה להחוס' לא גרסינן בגמ'
ק"ך דלדלו ק"ן מפורש ק"ן לו
תקנה ערבין,] (ז) ג"ר א"מ
שמירה כ"י אצל כל כ"ו,
(ח) ש"ך לע"ב, (ט) ג"ל בענין
אחר,

הגהות הב"ח

(א) גמ' חשה קטם רמת
השליח אסור בכל הנשים:
(ב) שם היה נסיבא
לגברא מ' משוי: (ג) רש"י
ד"ה בשלמא בתרא הד"א
עם ד"ה אלא וכו' זה את
זה אלא הכי קאמר כ"ל
והד"א:

גליון הש"ס

תוס' ד"ה בשוקא אשכח
ובו' בלומר. עי' כמות
דף טו ע"א מוס' ד"ה
למאן אזלא: ד"ה מ"ט
ובו' מראמר פרק ר"נ
קשה לי כיון דנקטו דבין
לייבס אס כין עדיין דבין
הא הוא בעממו יכול לגרשה
עתה לבשתמיים דלא הוי
דבר שלא בא לעולם וא"כ
מצי משוי שליח כמו בחלה
ל"ע:

הגהות מהר"ב רנשבורג

א רש"י ד"ה קן סתומה
וכו' או שפרסה לצין
תחזות מתחת ג"כ עיין
לקמן דף כא ע"ב רש"י
ד"ה והיטט שעתה וכו'
ובשער התלך פ"ד הלכה
א' מהל' פהמ"ק: [ב] תוב'
ד"ה כי משוי וכו' בקדושין
שחול לא עשאו שליט לך
ולא כנ"ל: [ג] ב"מ ד' לך
פריך אמתני' בלמלא אמתני'
נמחק מלת מתני':

מוסף רש"י

אסור בכל הנשים
שבעולם. שם וז קרובת
הקובות שקדם לו שמו
היא. אלא אם כן חזר שמו
לומר לו פלונית קדשתי לך
או לא קדשתי לך שזו אשה
(גיטין טו). חזקה שליה
עושה שליחותו. כל
המלווין עושין שליחות
ומחזיקין להו בפק. מאחר
שמלווין בשליחותן
(בבא).

פי' הרא"ש

כגון שאמר הריני נדיר לזמן
ידוע שאז יתחיל נזירותי
וקודם הנעת הזמן אירע לו
אונס: אסור בכל הנשים
שבעולם דבמא קדש
שלוחו אחת מקרובותיה:
קן סתומה שלא פירש איוז
לעולה ואיוזו לחטאת או
ספרת לבין חטאות הממות
כגון שמתו בעליהן
נתכפרו באחרות דהלכה
למשע מסיני שימותו וה"ה
דהוה מצו למתני קין
מפורשת כגון שפירש איוז

לא וקדש לו אשה ססס. שלא פירש לו באלו עיר ואילו אשה: חוקש
 שליח עושה שליחותו. והלך וקידש לו אשה וכיון שלא פירש לו הי
 מינייהו קדיש ליה ולא ידע איזו קידש לו ואי דרד איתו האיש ונסב
 איתתא דלמא וזו היא אמה או בתה או אחותה של אומה האשה שקידש
 לו שולחו והן כולן אסורות לו כדאמר
 הסס א (קדושין דף עו) המקדש את
 אשה חסר עליז עבד פריית: קת
 סססס. אחד מחייבי קניין כגון הזב
 והזבה יולדת ומאורע שהפרישו להן
 שתי תורין או שני בני יונה ועדיין לא
 קרלו להן שם איזו לחטאת ואיזו לעולה
 ופירח גזוז אחד מהן לאויר העולם א' או
 שפרחה לבין חטאות מתות כגון שהיו
 שם א'מה' חטאות המתות כגון חטאת
 שפיצו בשליח כ"ו ונתערבה ביניהן
 ואין ידוע איזו היא דאין לו שום תקנה:
 יקח גזוז לשני. ואח"כ יפירש אחד
 לחטאת ואחד לעולה: (גליון להכי
 קאמר בין חטאות המתות דאילו
 נתערבה בין חטאות חיות והסך חטאות
 ידידה ניניה מצי למיסב חד מינייהו
 ועבד ליה זוג להאי והא דלא נתערב
 הוה א'קריב לה עולה: ואילו ידע
 מפורש. שפרח אחד מהן ואילו וקדש
 איזו ב' היא אין לו תקנה לפי שאין
 יודע איזו לחטאת ואיזו לעולה ד' ואע"ב
 דפירש כיון דלא הוי מרזייהו קמיה לית
 בהו היכרח דלא ידע אי האז שני הוי
 חטאת או עולה: ואילו שאר קניין
 דעלמא מסקנא ואמאי לימא. לכל מאן
 דמייתי קניין היינו האי דפרח לפלוני
 אמתול ומנלל מתכפר דקרבן וצדו
 דהא אמתת שהוא אסור בכל השנים
 שבעולם: אמר ליה אמינא כך אנה
 אשה דלא נייידא. דכל כבודה בת מלך

פנימה והואיל דקביעה הוה ליה כמחלה הוה על מחלה ואסור ואת מותב
 לי מאיסורא דנייד דאיכא למימר דהם צדין הוא דלישטרו משום
 דאית בה טעמא דכל דפריש מרובא דהיתירא פריש: ובי **אימא גבי**
אשה גמי אימור. האי בעל אשכחיה להאי איתמא צווקא דניידא
 ולישטרי בה דכל דפריש מרובא פריש אכתי לא דמי דאילו איתמא
 הדרא לניחומא כיון דעייילא צביה הוה לא קבועה אצל גבי קן לעולם
 הוה לא איסורא דניידא: ומודי ר' **יוחנן צבאש** **שצין לה צב כו'** ולא
אחור. פניה אד"פ וכו' דלחחר מכן הוה לא מדא מהני קרבנותיה
 פנויה כיון דבזמן ששילח זה שלחוה היתה האחת נשואה והאחת פנויה
 ובא זה וי וקידש את הפנויה אין חוששין לומר שמא שלחוה בא לכלא
 וקידש את אחותה לאחר שנתגרשה ונמצא זה פוגע בצחותה ויש בו
 משום איסור שתי אחיות דסתמא דמילתא כי משוי אייניש שליח במילתא
 דקיימא קמיה בלא איסורא אצל במלתא דלא קיימא קמיה כגון ו דבהאי
 שעתא דקא משוי שליח להאי הוה מינסבא לבצרה לא משוי אייניש שליח:
בשלמא בשרא. להכי מגלה את הראשון ודזה קאים קמיה האיך מיר
 קדמאה ואיכא למימר דהואיל וקאים קמיה מיחייב בקרבן תגלתתו: ו
אלא קדמאה. אמאי מגלה את השני והא בזהאי שעתא לא הוה האי
 מיר קמיה ואת הוא דלמרת מו מילתא דלא קאים קמיה דאיניש לא
 מסיק דלעמיה לבצורי עליוהי וזוהאי אמרת דמגלחים זה את זה:

מספק^ט ומשני כי משוי איניש שליח במילתיה דלחיה מני עבד וכו' בגיטות השני אבל שליחותא^י (בעא) דלח^{יב} מני איניש משוי שליח אללל^י לשויה שליח לקדש לו אף כשתגברש ואף קדשה^{יג} השליח אינה מקו^{יד} לי קמח והפרישי חלה בצבזרי וגם לתמידים של בית רבן אומרים^י היתה יכולה בעגמא להפריש חלה מקמחא וז' אשני בר חיובא שאין^{יז} ולומר עיסה זו חלה חלה על קמח לכשייה יגלו ודברים שצדקה^{יח} קרוי שפיר צא לעולם כיון שצדקה לעשות כדאמר פרק האומר לח^{יט} ערוגה זו מחוברת לכשיגלו ונתלשו דבריו קיימין דכל שצדק^כ טעמא לחודא לא סגי לן למימר דמני למיעבד שליח כאן כיון דצ^{כא} בצבזרי כתוב גט לארוסתא כשתאניסנה אגרסנה הרי זה גט מפני^{כב} מחציתו ליה אלא צדק לזא בעליה ולגרסה אלל ודאי כיון דהשם^{כג} הכא מני כיון דהשם איזו לא מני להפריש איזו קרוי צדק מה שצדק^{כד}

[illegible]

הריני נזיר פרק שני נזיר

לכל זריכה אטו רישא: **אסור בכל הנשים שבועוֹם.** וזאת וכ"ע יאסרו לישא נשים דשמה זאת היא שנתקדשה ע"י שליח ולר"ת: דהנשים נאמנות לומר לא נתקדשתי מינה גדולות קטנות שאין יודעות אם אביהם קבל עבורן קדושין² מאי איכא למימר וכבר מת אביה וי"ל דמאדאורייתא אפילו הוא שרי לישא דלאיני בטר רובא ואלו מלומדן מקרובות המקודשת הוא ואינו אלף קנסא בעלמא שעשה שליח קסם ולא פירש לו קדש לפלוגית ולדידיה קנסו ולאחריני לא קנסו [ואי"ת] וליהוי איסורא דאורייתא דהויא ליה קבוע וכל קבוע במחאה על מחאה דמי וי"ל דלא אמרינן קבוע במחאה דמי אלף כשהאיסור ניכר לעצמו וההיתר ניכר לעצמו אבל כשאין האיסור ניכר לעצמו לא אמרינן קבוע³:

קו סתומה. דז חצה ויולד
שמציין מטאת העוף ועולת
העוף וסתומה פירוש זכ חצה⁴
שהבעלים לא פירשו בשעת לקיחת
בעלים אחיזה לעולה⁵ ומס"ה נקט סתומה
לדאי מפורשת הוה נרץ לאסרין ולפרש
אזיזו פרט מהיזה [אן] החטאת וכלפי
קיר צלשונו ואמר דפרט אחד מהם:
וְאִילָן שֶׁאֵר קִינִי בְעֵצָא מִתְקֵן
וְאִמָּא לִימָא בַּל חָדָא וְחָדָא
הוא. [דלמא]⁶ אותו שפרט כלומר
והוקבע כבר לראובן ואין ילא שמעון
זו ידי חובתו וא"ת והא כבר פירשנו
לנעלמא לא קנסו ויש לומר דמשמע
ליה דשאר קינין דעלמא אפי' לראובן
מיתקן אם יטיבך לקן ואפי' לזיזה
אחרת] אמאי הוה קנסו לדידיה⁷ הי"נ
יקנסוהו שלא שמר קיניה ולומר שזה
פרט מקן ראשון והוקבע לזכות ראשון:

אִשָּׁה דָּא נִידָא. וְהִי לָא קִבּוּעַ לְגַמְרִי כְּדִפְלִי מִ"מ דְּמִיָּא קֹאֶת
לְקִבּוּעַ וְיֵשׁ לַהֲמִירָא: **בְּשׁוּקָא** אִשְׁכַּח וּקְדִישׁ. * כְּלוּמַר
הֵיכָא דְּמַלְא אֹתָהּ בְּשׁוּקָא הִיא לָנוּ לוֹמַר שׁוֹכֵל לְקַדְּשָׁהּ דְּלָא קִבְּיעָה
הוּא וְאִ"כ לָא הוּא? **קִבּוּעַ: הָתֵם** הִדְרָא צִינְחוּתָא. וְדָמִי לְקִבּוּעַ:
בְּאִשָּׁה יָלָא בֵּת בּוֹ. * פִּי כֹגוֹן ¹⁷ [שְׁמַנְאָן] שְׁלִים בְּרָ"מ יִיסֵן
אֶלָּא כִּלָּם קִבְּרֻמִּיּוֹת שְׂרָאִיָּה רַחֵל וְזוּ לְאֶסְרוֹ מְקַדְּשִׁיהּ הוּא
נְשׂוּאוֹת בְּרָ"מ יִיסֵן כְּעֶשְׂהָהּ שְׁלִים וְאֵעִ"פ שְׁמַגְרָשׁוֹ קוּדֵס וְיֵשׁ הִקְדוּשִׁין
מוֹתֵרָת רַחֵל וְזו לְמַשְׁלָא כְּמַפְרָשׁ טַעמָא דְּמַשְׁעָה דְּקֹאֹמֶר הוּיִין נִסְיָנָן:
בִּי ¹⁸ מִשּׁוּי אִינִישׁ שְׁלִים בְּמִילְתִּיהּ דְּקִיָּמָא קְמִיָּה. כְּלוּמַר [אִין] דַּעְתּוֹ
שִׁיקְדֵשׁ לוֹ אִשָּׁה שְׁמַתְגַּרְשָׁה אַחֲרֵי כֵן הֵלְכָן אֶפְּלִיזוּ אֵס קִידֵשׁ אַחַת
מִקְרִבֻזֻּמִּיּוֹת שֶׁל רַחֵל לָא נִאֲסְרָה רַחֵל בְּקִדְּוִשִׁין ¹⁹ שְׁהָא בֵּל עֲשֹׂא שְׁלִים
לִכָּךְ לָא חִלּוּ קְדוּשִׁי קְרִבֻזֻּיָּי רַחֵל וְהַשְׁתָּא קִס"ד דִּלִּין דַּעַת הָאֲדָם אֵלָּא
בְּמִידֵי דְקֹאִי קְמִיָּה לִכָּךְ אִתְּמַתִּין ¹² בְּשַׁלְמָא בֵּל מַתְנִי * בְּתַרְתָּא אִיכָא
דְּקֹאֹמֶר קְמִיָּה שְׁדֵר כְּבֵר וְאִכָּרָה לְמִימַר דְּלַעֲמִיָּה עֲלִיָּה וְלִכָּךְ פּוֹטֵר
עֲלֵמָא בְּקִרְבֻּמִּיּוֹת הִרְאָשׁוֹן אֵלָּא קִרְבָּנָהּ מִי אִיכָא בְּתַרְתָּא כְּשֹׁמֵר הִרְאָשׁוֹן
אִ"כ לָא הִיא בְּדַעְתּוֹ עֲלִיָּז לְהִצִּיא קְרִבֻּנָתָּ וְאִין יַפְטֵר מַנְדְּרוֹ בְּהִצָּתָ
קְרִבֻּנִתּוֹ שֶׁל שֵׁנִי: **מ"ז.** כְּלוּמַר הֵיכָּי דְּמִי שָׁלָא הִיא לֵה אַחֹתָ וַעֲתָה
יֵשׁ לָהּ וּמֵן דִּרְזִין הוּא לִיָּה לוֹמַר הֵיכָּי דְּמִי אֵלָּא מִשּׁוֹס דְּלִשּׁוֹן נוֹיֵר מִשּׁוּבָה
וְיֵשׁ לִיִּשְׁבַּח הִלְשׁוֹן דְּמִיָּא עֲטֵמָא דְּלַעֲלוֹס הוּא יַדַּע שְׁפִיר דְּמִיָּירִי כֹגוֹן
דְּנִסְיָנָן לְגַבְרִי מְכַל מְקוֹס עַתָּה שְׁמַתְגַּרְשׁוֹ יֵשׁ לָנוּ לְאֶסְרוֹן וְלִפְטֹר
וְדִאִי דַּעַת הָאֲדָם אֶפְּלִיזוּ בְּמִידֵי דְלָא קֹאִי קְמִיָּה וְהֵלְכָן הִרְאָשׁוֹן נִפְטֵר
מִיְלִמְתָּא דְּמִיָּא עֲצִיד נִפְסִיָּה בְּשַׁעֲהּ בְּשַׁעֲהּ שְׁלִים דִּהָא נִסְיָנָיָא ¹⁴ לָא מַנְי
מִסְּוָה אַחֲרָה דִּהָא נִפְסִיָּה כִּלְיָ יֵשׁ שְׁעֵשָׁה אֹמֶרֶת לְחִצְרִיתָהּ לוֹשִׁי
וְאִין נַעֲשֶׂה שְׁלִים בְּדַבְרָ בְּזֵל הָא בְּשַׁעֲהּ שְׁעוּשָׁה אֹתָהּ שְׁלִיחוֹת לָא
רִישִׁין חֵלְהּ מִקְמָתָּ וְאוֹמֶר רִבִּינוֹ תָּס דִּישׁ בִּידָהּ לְהִצִּיא עֵיסָה מְגוּלְגֻלָּתָ
מִיָּס דִּלִּין זֶה דְּבֵר שָׁלָא בָּא לַעֲלוֹס כִּיּוֹן ¹⁶ * שְׂבִידָהּ לָלוֹס וְלִגְלַגֵּל הָעֵיסָה
וְיֵרֵ (קְדוּשִׁין דף 30:) פִּירוֹת עֲרוּבָה וְזו מְלוּשָׁה יֵהָא תְּרוּמָה עַל פִּירוֹת
שׁוֹת לָאֹ כְּמַחֲסוֹר מַעֲשָׂה דְּמִי וְצִידוֹ לְתוּלָשָׁם וּמְכַל מְקוֹס בְּהָא
יֵשׁ לָלוֹס וְלִגְלַגֵּל * מַדְאֲמֵר פִּרְקָן דְּבָלִיל (יִצְחָק דף 33.) הָאוּמָר
שְׂבִידוֹ לְגַרְשָׁה מִיָּהּ ¹⁷ * אִיכָּרָה וְצֵעִי הָתֵם לִיִּצְחָק מִיָּה וּמִאִי קֹאֹר
לָא מִנִּי לְגַרְשָׁה לָא מִנִּי מִשּׁוּי שְׁלִים כִּיּוֹן מְחוּסָר מַעֲשָׂה לְבָא עֲלִיָּה
לָלוֹס וְלִגְלַגֵּל לַעֲנִין זֶה שִׁיכּוֹל לַעֲשׂוֹת שְׁלִים כִּיּוֹן דְּמַחֲסוֹר לִישָׁה וְיִגְלַגּוּל:

טעמא

בנא וואָע"ס שיהיה לה את אחות והיתה נשואה בשבעה שמנה את שלוחו לקדש לו את אשה וה' השליחת מופת היה ולא היו יושבין שם קדשה שלוחו אחי נשגשרה: במלואה דלא קיימא וקס"ד דמקשה [מפניה'] דלא מסיק איניש אודעתא למנחמו עליה למה שאין דבר לעשות וקדש
לא אותה אלא נשגשרה שחם מיניה השליחות ואם קדשה לו אינה מקודשת ומותר בקרבתו
עשששש איהא פאילו נלשש אשר שם עתה אסורות ואם יהיו חמותיה ושלוחו לפי מאי דסי' טח
וועגל' לגלגל נזיר אינא קדמא קשה (שכבר) נזיר בנתינתו כחל נאשני לפטורא
לגלגל נזיר אכתי לא נאשן והוא נאשן כחל נאשן כחל לפטורא אם יכבד עליו נזירות ה

עין משפט
נר מצוה

יב א מ״י פ״ט מהלכות
אישות הלכה ו סמג
עשין מח טור ש״ע אה״ע
סימן לה סעיף יא:
יג ב מ״י פ״ט מהלכות
פסולי מוקדשין הל׳ א:
יד ג מ״י פ״ט מהלכות
אישות הל׳ סמג עשין
מח טו״ע אה״ע סימן לה
סעיף יא וזהב״ק פ״ב
דקדושין דף רל ע״א
וברא״ש שם סימן יח:

נוסחת הריב"ז

א] מאותן חמש: ב] קרי:
ג] לשני: ד] לעולה ה]ס"ד
ואח"כ מה"ד ואלו:
ה] ואע"פ שלאחר מיכן הויה
לה אחות פנויה כיון כו':
ו] המשלח: ז] דהוה:
ח] דממילתא: ט] אלא אמאי
קא' אחרת כו' וא"ו ה]ס"ד
ומ"ה דהכי קאמר:

הגהות התוספות

1. ז'ל ורבי'ת. או ז'ל ורבי'ת
 ודמפר' כר. 2. ז'ל ורבי'ת
 ודמפר' כר. 3. ז'ל ורבי'ת
 ודמפר' כר. 4. ז'ל ורבי'ת
 ודמפר' כר. 5. ז'ל ורבי'ת
 ודמפר' כר. 6. ז'ל ורבי'ת
 ודמפר' כר. 7. ז'ל ורבי'ת
 ודמפר' כר. 8. ז'ל ורבי'ת
 ודמפר' כר. 9. ז'ל ורבי'ת
 ודמפר' כר. 10. ז'ל ורבי'ת
 ודמפר' כר. 11. ז'ל ורבי'ת
 ודמפר' כר. 12. ז'ל ורבי'ת
 ודמפר' כר. 13. ז'ל ורבי'ת
 ודמפר' כר. 14. ז'ל ורבי'ת
 ודמפר' כר. 15. ז'ל ורבי'ת
 ודמפר' כר. 16. ז'ל ורבי'ת
 ודמפר' כר. 17. ז'ל ורבי'ת
 ודמפר' כר.

פי' הרא"ש (המשך)

דרכו כל השם אסור
עליו משום ספק קורבן
אשר נמי נאסרו לו
שבעין שון שהאסר קרבן
אנשים שחן האסר קרבן:
וראת אמרת לו לא
ינדי העוף הפרור הוא נד
בעל חיים וכל האור קרבן
כל שן לא נח האסר דבשל
העוף הורב שון שבעלים
אבל אי הור קרבן שבעין
כאלו חצי נדי שבעלים
אסורים כחשבעין האשה
מקודשת כדאסר שבעין
חצי הנשים שבעולם וכי
ידימה תהא נמי דנידי
דאסר בקרוא אנשי
דקדיש דחומרא יתירא היא
לאסר כל הנשים שבעולם
והיה לו לתלות שם
שבעה שקדשה לא היתה
קדשה ולא היתה חציה
נשים שבעולם חציה
לנתיבות אחר שקדשה
לניחוק קדשה היא השתא
חשובה כחציה ונשים אלא
שון על קין קרבנו אמרלו
מכחורו לא לביתו דתדיר דון
ממקומו ופרור מקן לון
אין לו קביעות מקום:
ואם לא לא בנתיבות
לחמותו וגם לא בת בוגם
לא בת בן נדניוש לאם
חמיו ואם חמותו ורם לאם
נדניוש לבת אשתו וגם
לא אם אם ולא אם אם
נדניוש לבת בתה ולבת
אמה

רשה לאלתר לאחר מיני
זיה לא משוי איניש שלח
ולכך לא הוי שלוחו לקדש
היה אבל אם פירש בפירוש
א: בשלמא בתראה שאמר
קדמאא בשעה שקיבל עליו
לא מסיק איניש אדעתיה